

Doložka právní moci a vykonatelnosti

Zpracoval: [REDACTED]

Dne: 21. 1. 2021

Rozhodnutí č. j. 7486-7/2020-590000-12, které bylo předáno k doručení dne: 2. 6. 2020

bylo doručeno dne: 12. 6. 2020

nabylo právní moci dne: 18. 1. 2021

stalo se/stane se vykonatelným dne: 18. 2. 2021

[REDACTED]
oprávněná úřední osoba

CELNÍ ÚŘAD PRO PARDUBICKÝ KRAJ

530 02 Pardubice, Palackého 2659

Č.j.: 7486-7/2020-590000-12

Spisová značka: 74307/2018-590000-12

Vyřizuje: [REDAKCE]

Telefon: 466797370

Datum vyhotovení: 2. června 2020

Účastník řízení (příjemce rozhodnutí):

I.

Zmocněnec: [REDAKCE]

II.

Zmocněnec: [REDAKCE]

III.

ROZHODNUTÍ

Celní úřad pro Pardubický kraj (dále jen „*celní úřad*“) jako věcně a místně příslušný správní orgán na základě ust. § 8 odst. 1 písm. a) a § 6 odst. 2 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ust. § 116 a § 129 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o přestupcích*“), rozhodl v souladu s ust. § 67 až § 69 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“) a ust. § 93 zákona o přestupcích tak, že

I.

podnikající fyzickou osobu

se sídlem [REDAKCE]

(dále jen „*obviněný*“)

uznává **vinnou** ze spáchání trvajících přestupků podle ust. § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. června 2018 (dále jen „*zákon o hazardních hrách*“), kterého se dopustila tím, že v rozporu s ust. § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách v provozovně [REDAKCE] (dále jen „*provozovna*“) min. v období květen 2018 až 28. červen 2018 prostřednictvím 1 ks technického zařízení „*JEWEL*“ označeného EČ: PT 100112 (dále jen „*předmětné TZ*“) provozovala ve smyslu ust. § 5 zákona o hazardních hrách hazardní hru založenou na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu definovanou v ust. § 3 odst. 1 a odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách, ke které nebylo uděleno povolení podle tohoto zákona, čímž porušila zákaz daný ust. § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách.

Celní úřad za spáchání výše uvedeného přestupku ukládá obviněnému podle ust. § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách správní trest pokuty ve výši **50.000 Kč** (slovy: padesát tisíc korun českých).

Celní úřad ukládá obviněnému podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši **1.000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých), a to podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

Pokuta a částka připadající na náklady řízení ve výši **51.000 Kč** jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a lze je uhradit v pokladně celního úřadu nebo převodem na účet celního úřadu vedený u České národní banky,
 číslo účtu **4837-7724511/0710**,
 variabilní symbol **49804359**.

II.

Celní úřad ukládá podle ust. § 53 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích právnické osobě [redacted] (dále jen „[redacted]“) ochranné opatření **zabrání věci**, a to finančních prostředků (hotovosti) ve výši 400 Kč v jejím vlastnictví, neboť nenáleží pachateli a vyžaduje to obecný zájem.

Vlastníkem zabrané věci - finančních prostředků specifikovaných výše se v souladu s ust. § 53 odst. 3 zákona o přestupcích stává stát.

III.

Celní úřad ukládá podle ust. § 53 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích právnické osobě [redacted] ochranné opatření **zabrání věci**, a to níže uvedeného technického zařízení a ostatních věcí, to vše v jejím vlastnictví, neboť nenáleží pachateli a vyžaduje to obecný zájem.

Technické zařízení - název	Typ	Výrobní číslo	Množství
JEWEL	TZ	EČ: PT 100112	1 ks

Ostatní věci	Množství
Napájecí kabel	1 ks
Datový kabel	1 ks

Vlastníkem zabrané věci - technického zařízení a ostatních věcí specifikovaných výše se v souladu s ust. § 53 odst. 3 zákona o přestupcích stává stát.

O d ů v o d n ě n í:

Kontrolní orgán celního úřadu zahájil dne 28. června 2018 v 17:50 hod. kontrolu v provozovně zaměřenou na dodržování zákona o hazardních hrách. Kontrola byla zahájena předložením pověření ke kontrole čj. 45777/2018-590000-61 obviněnému, který byl v provozovně přítomen. Obviněný byl kontrolním orgánem celního úřadu seznámen s předmětem kontroly a poučen o svých právech a povinnostech (viz audiovizuální záznam pořízený při kontrole ve spise založen na elektronickém nosiči dat pod názvem pouceni.MP4). Obviněný s kontrolou nesouhlasil a hájil se tím, že prostor, ve kterém se nachází předmětné TZ má pronajatý [redacted] a on tedy nemůže být kontrolovanou osobou, odmítal převzít jakékoliv doklady a cokoliv podepsat. Strpěl pouze úkony učiněné kontrolním orgánem při kontrole. V průběhu kontroly bylo mj. zjištěno, že se v provozovně nachází předmětné TZ. Provozovna se skládá ze tří prostorů přístupných pro veřejnost (viz situační plánek); přístupové chodby, místnosti označené jako prostor pro kuřáky a prostoru skládajícího se ze 3 propojených místností, který tvoří výčep a 2 místnosti se stoly pro návštěvníky. V místnosti označené jako prostor pro kuřáky se nacházelo mj. předmětné TZ označené v horní části nápisem „HAPPY DAYS“, bylo připojeno přes koncové zařízení k el. síti a k datovému serveru. Na horní obrazovce zařízení byl uveden název provozované hry „JEWEL“. Vzhledem k tomu, že k předmětnému TZ nebylo na místě kontroly předloženo platné povolení a ani ve webové aplikaci Ministerstva financí České republiky SDSL (ve které jsou povolení evidována) nebylo toto nalezeno, vzniklo tak důvodné podezření, že v souvislosti s provozem tohoto technického herního zařízení může docházet k porušování zákona o hazardních hrách. Kontrolní orgán celního úřadu v rámci kontroly provedl na předmětném TZ kontrolní nákup, o kterém vyhotovil fotodokumentaci a zaznamenal jej v úředním záznamu čj. 45848-

4/2018-590000-61. Kontrolní nákup na témže zařízení byl proveden, v rámci úkonů předcházejících kontrole, již také dne 18. června 2018 – viz úřední záznam čj. 41842-2/2018-590000-61. V obou případech byly také pořízeny audiovizuální záznamy, které jsou součástí správního spisu. Na základě provedených kontrolních nákupů popsal kontrolní orgán celního úřadu v protokolu o kontrole čj. 45848-14/2018-590000-61 zevrubnou charakteristiku hry Jewel. Při kontrole dne 28. června 2018 byl obviněný v souladu s ust. § 137 správního řádu požádán o podání vysvětlení, ve kterém mj. uvedl, že je vlastníkem nemovitosti, ve které se nachází provozovna a provozuje zde hostinskou činnost a prostor, kde je umístěno předmětné TZ, pronajal k užívání [redacted] a uvedl kontakt na jejího zástupce s tím, že odmítá být kontrolovanou osobou. Dále uvedl, že smlouvu o nájmu, účetní doklady, klíče k předmětnému TZ u sebe nemá a nemůže je předložit a na otázku, kdo provádí servis a výplatu výher, odkázal rovněž na [redacted]. O podaném vysvětlení byl sepsán záznam čj. 45848-3/2018-590000-61, který obviněný odmítl podepsat a převzít. Na základě zjištěných skutečností pojal kontrolní orgán celního úřadu důvodné podezření, že se obviněný dopustil přestupku ve smyslu ust. § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách a rozhodl o zadržení předmětného TZ, včetně 1 ks napájecího a datového kabelu (viz úřední záznam o zadržení věci/vydání věci čj. 45848-5/2018-590000-61). Proti protokolu o zadržení věci/vydání věci čj. 45848-5/2018-590000-61 podal obviněný dne 11. července 2018 opožděně námitky (viz sdělení k podání čj. 45848-12/2018-590000-11 ze dne 25. července 2018), k nimž byla přiložena kopie smlouvy o nájmu ze dne 1. dubna 2018 uzavřená mezi obviněným jako pronajímatelem a [redacted] jako nájemcem. Dne 26. července 2018 byly celnímu úřadu obviněným doručeny doklady o příjmu z provozu předmětného TZ za měsíc květen 2018 (interní doklad č. 2018/BCGI | DL-1431-1431-2162-052018 a příjmový doklad č. DL-1431-1431-2162-052018) a červen 2018 (interní doklad č. 2018/BCGI | DL-1431-1431-2162-062018 a příjmový doklad č. DL-1431-1431-2162-062018). V průběhu kontroly bylo kontrolním orgánem celního úřadu zjištěno, že obviněný se na základě smlouvy o nájmu zavázal vykonávat mj. činnosti typu: zajištění řádného stavu pevných elektrorozvodů v předmětu nájmu a běžnou zevní údržbu technického zařízení a také se podílel na zisku z výher, který mu byl vyplácen formou nájmu, tj. vykonával činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry prostřednictvím technického zařízení do provozu a se zajištěním jejího vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry, které je v této souvislosti a v souladu s ust. § 5 zákona o hazardních hrách nutno označit za činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu. Celý průběh kontroly byl dne 2. srpna 2018 zaznamenán v protokolu o kontrole čj. 45848-14/2018-590000-61, jehož stejnopis byl doručen zástupci obviněného do datové schránky dne 3. srpna 2018. V tomto protokolu bylo vysloveno důvodné podezření z nedodržení povinnosti dané ust. § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. Proti kontrolnímu protokolu podal obviněný dne 16. srpna 2018 námitky, které byly dne 30. srpna 2018 pod čj. 45848-16/2018-590000-61 nadřízenou osobou kontrolního orgánu celního úřadu zamítnuty. Následně dne 31. srpna 2018 sepsal kontrolní orgán celního úřadu podnět čj. 45848-17/2018-590000-61 k zahájení řízení o přestupku podle ust. § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách ve věci důvodného podezření z porušení ust. § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách a věc předal k dalšímu řízení.

Za účelem zjištění vlastníka předmětných TZ byla celním úřadem pod čj. 74307-5/2018-590000-12 dožádána [redacted], která na písemnost nijak nezareagovala. Ze štítku umístěném na předmětném TZ „*Toto TZ je majetkem firmy [redacted]*“ (viz fotodokumentace z kontroly) vyplynulo, že vlastníkem předmětného TZ je [redacted].

Poté celní úřad dne 29. ledna 2019, doručením oznámení o zahájení řízení čj. 11267-2/2019-590000-12 obviněnému, zahájil řízení o přestupku a současně o tomto zpravil také [redacted], jakožto účastníka řízení podle ust. § 68 písm. c) zákona o přestupcích.

Vzhledem k tomu, že při zadržení předmětného TZ dne 28. června 2018 nebyl ze strany obviněného celnímu úřadu umožněn přístup ke schránkám TZ, ve kterých jsou uloženy peněžní prostředky, předvolal celní úřad pod čj. 11267-3/2019-590000-12 ze dne 19. února 2019 obviněného na den 18. března 2019 k provedení úkonu v řízení, zpřístupnění schránky předmětného TZ. Předvolání bylo obviněnému doručeno prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb dne 20. února 2019 a jeho zmocněnci prostřednictvím datové schránky dne 21. února 2019. Dne 15. března 2019 učinil obviněný prostřednictvím datové schránky vůči celnímu úřadu podání nazvané „[redacted] –

sdělení, omluva z jednání“, které celní úřad zaevidoval pod čj. 11267-5/2019-590000-12, a ve kterém mj. sdělil, že žádné další klíče k zařízením nemá a nikdy neměl, není schopen žádné klíče předložit a není tedy z objektivních důvodů v jeho možnostech výzvě celního úřadu vyhovět. Celní úřad následně rozhodnutím o předběžném opatření čj. 11267-7/2019-590000-12 nařídil obviněnému povinnost zpřístupnit celnímu úřadu schránku TZ, ve které se ukládají peněžní prostředky, a to dne 17. dubna 2019. Proti tomuto rozhodnutí se obviněný odvolal. O odvolání rozhodl odvolací orgán Generální ředitelství cel tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil – viz rozhodnutí čj. 23570-2/2019-900000-311. Jelikož se obviněný v nařízený čas na místo ohledání nedostavil a úkon nevykonal, nařídil celní úřad výkon exekuce náhradním výkonem dne 23. července 2019 – viz Usnesení - exekuční příkaz čj. 11267-16/2019-590000-12. Po provedené exekuci náhradním výkonem u exekučního titulu – Rozhodnutí čj. 11267-7/2019-590000-12 byl dne 23. července 2019 proveden důkaz ohledáním předmětného TZ, při kterém bylo zjištěno, že se v jeho schránce nacházely peněžní prostředky, 2x 100 Kč a 1x 200 Kč, celkem 400 Kč – viz protokol o ohledání čj. 11267-19/2019-590000-12.

Na základě výše uvedeného a smlouvy o nájmu mezi obviněným a [redacted] celní úřad dne 18. září 2019 usnesením čj. 11267-242019-590000-12 rozhodl tak, že [redacted] je v souladu s ust. § 68 písm. c) zákona o přestupcích účastníkem řízení o přestupku podle ust. § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách vedeného pod spis. zn. 74307/2018-590000-12, a to v části řízení, která se týká zabránění věci nebo náhradní hodnoty, konkrétně finančních prostředků (hotovosti) ve výši 400 Kč. Toto usnesení bylo [redacted] doručeno prostřednictvím datové schránky dne 25. září 2019 a současně byli o vydání tohoto usnesení pod čj. 11267-25/2019-590000-12 ze dne 18. září 2019 vyzooměni ostatní účastníci řízení.

Dne 10. února 2020 vydal celní úřad oznámení (písemnost čj. 7486-5/2020-590000-12), kterým informoval účastníky řízení, že ukončil v předmětném řízení dokazování, přičemž je opětovně poučil o jejich právech v řízení o přestupku, zejména o právu vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům a informoval je, že v předmětné věci nevydá rozhodnutí před uplynutím 15 dnů od doručení oznámení o ukončení dokazování. Celní úřad touto písemností obviněného poučil i o jeho právu sdělit a doložit své osobní a majetkové poměry, aby k nim při určení druhu správního trestu a jeho výměry mohl přihlídnout.

V reakci na oznámení o ukončení dokazování se za účelem nahlížení do spisu, po předchozí telefonické domluvě, na celní úřad dne 10. března 2020 dostavil obviněný. V rámci nahlížení do spisu byla obviněnému na jeho žádost předána na elektronickém nosiči dat kopie spisu č. 74307/2018-590000-12. Při nahlížení do spisu obviněný požádal o poskytnutí lhůty do 20. března 2020 k podání vyjádření ve věci a ke sdělení osobních a majetkových poměrů. Žádosti o poskytnutí lhůty k podání vyjádření ve věci a poskytnutí osobních a majetkových poměrů celní úřad na místě vyhověl a o průběhu nahlížení do spisu sepsal protokol čj. 7486-6/2020-590000-12. Ve dnech 19. a 31. března 2020 byly celnímu úřadu od obviněného doručeny mailové zprávy, ve kterých obviněný požádal, z důvodu vyhlášených opatření vlády v rámci nouzového stavu, o možnost podání vyjádření se k majetkovým a osobním poměrům až po ukončení nouzového stavu. Dne 12. května 2020 obviněný doručil celnímu úřadu podání označené „Doplnění vyjádření obviněného“, které dne 19. května 2020 doplnil o výpis z úvěrového účtu.

V průběhu řízení učinil obviněný následující podání:

- dne 15. března 2019 v reakci na předvolání čj. 11267-3/2019-590000-12 ze dne 19. února 2019 k provedení úkonu v řízení, zpřístupnění schránky předmětného TZ (zaev. pod čj. 11267-5/2019-590000-12 - obsah podání uveden výše),
- dne 8. dubna 2019 podal odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření čj. 11267-7/2019-590000-12 ze dne 21. března 2019 o nařízení povinnosti zpřístupnit schránku předmětného TZ (zaev. pod čj. 11267-9/2019-590000-12), ve kterém v rámci odůvodnění odvolání uvedl ty samé argumenty jako v reakci na předvolání čj. 11267-3/2019-590000-12,
- dne 2. května 2019 podal písemnost označenou „Vyjádření obviněného v řízení s návrhem důkazů“ (dále jen „Vyjádření“), které bylo rozděleno do 5 částí a obsahovalo přílohy: pravidla hry JEWEL, 2x protokol o kontrole Celního úřadu pro Kraj Vysočina čj. 95166-13/2018-630000-61 a čj. 17570-14/2019-630000-61, 1x protokol o kontrole Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj čj. 101663-8/2018-570000-61, 1x protokol o kontrole Celního úřadu pro Plzeňský kraj čj. 11124/2019-600000-

- 61 a 1x protokol o kontrole Celního úřadu pro Pardubický kraj čj. 57376-14/2018-590000-61 (zaev. pod čj. 11267-14/2019-590000-12). S obsahem vyjádření se celní úřad vypořádá v odůvodnění dále,
- dne 2. května 2019 zaslal audiovizuální záznam na elektronickém nosiči dat obsahující kontrolní nákup hry Jewel Celního úřadu pro Olomoucký kraj vedený ve spisu sp. zn. 98791/2018-580000-61 (zaev. ve spisu pod čj. 53339/2019-590000-12)
  - dne 19. března 2020 a 31. března 2020 mailová žádost o prodloužení lhůty k podání vyjádření (zaev. pod čj. 37701/2020-590000-12 a čj. 40097/2020-590000-12 – obsah podání uveden výše),
  - dne 12. května 2020 dodal písemnost označenou „Doplnění vyjádření obviněného“ (dále jen „Doplnění vyjádření“), které obsahovalo přílohy: potvrzení o studiu, potvrzení prokazující dobu poskytování péče, výpis z úvěrového účtu (doplněn dodatečně dne 19. května 2020).

Zákon o hazardních hrách byl v době od spáchání projednávaného přestupku do vydání tohoto rozhodnutí několikrát novelizován. Nejprve zákonem č. 251/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o elektronické identifikaci s účinností ode dne 1. července 2018, následně zákonem č. 111/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů s účinností ode dne 24. dubna 2019 a později s účinností ode dne 1. ledna 2020 byl zákon o hazardních hrách novelizován zákonem č. 364/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů. Celní úřad se proto, v souladu s ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích, zabýval otázkou, zda může být nová právní úprava pro pachatele příznivější. Všechny novely přináší pouze dílčí změny, které se na projednávaný přestupek nevztahují. Nová právní úprava tak není pro pachatele příznivější. Celní úřad proto v rozhodnutí, posoudil odpovědnost za spáchaný přestupek, stejně jako trestnost činu a uložený trest podle právních předpisů účinných v době spáchání přestupku.

Pro posouzení případu a pro vydání rozhodnutí ve věci je rozhodné znění zejména následujících ustanovení zákona o hazardních hrách a dalších právních předpisů:

Podle ust. § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.

Podle ust. § 5 zákona o hazardních hrách se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.

Podle ust. § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.

Podle ust. § 116 zákona o hazardních hrách celní úřad vykonává dozor nad dodržováním tohoto zákona, podmínek stanovených v základním povolení a v povolení k umístění herního prostoru a náležitostí uvedených v ohlášení a projednává přestupky v oblasti hazardních her, s výjimkou internetových her.

Podle ust. § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru.

Podle ust. § 68 písm. a) zákona o přestupcích je účastníkem řízení o přestupku obviněný. Podle ust. § 68 písm. c) zákona o přestupcích je účastníkem řízení vlastník věci, která může být nebo byla zabráná, v části řízení, která se týká zabráná věci nebo náhradní hodnoty.

Podle ust. § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách lze za přestupek podle odstavce 1 uložit pokutu do 50.000.000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene a), b), c), d), e), f), n) nebo r).

Podle ust. § 48 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích lze propadnutí věci uložit jen, jde-li o věc, která byla ke spáchání přestupku užita nebo určena,

Podle ust. § 53 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích nebylo-li uloženo propadnutí věci uvedené v § 48 odst. 1, lze rozhodnout, že se taková věc zabírá, jestliže nenáleží pachateli nebo mu nenáleží zcela a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obdobný obecný zájem.

V daném případě je stěžejní, zda se v případě hry Jewel jedná o hazardní hru ve smyslu ust. § 3 zákona o hazardních hrách. V této souvislosti je třeba zmínit charakteristiku této hry, kdy celní úřad vycházel z popisu hry uvedeném v protokolu o kontrole čj. 45848-14/2018-590000-61 ze dne 2. srpna 2018, úředního záznamu o kontrolním nákupu čj. 41842-2/2018-590000-61 ze dne 18. června 2018 včetně jeho audiovizuálního záznamu, úředního záznamu o kontrolním nákupu čj. 45848-4/2018-590000-61 ze dne 28. června 2018, včetně audiovizuálního záznamu a fotodokumentace, dále pak i z popisu hry zaznamenaném na písemnostech zaslaných obviněným (kontrolní protokol Celního úřadu pro Kraj Vysočina čj. 95166-13/2018-630000-61 ze dne 14. prosince 2018 a čj. 17570-14/2019-630000-61 ze dne 5. dubna 2019, kontrolní protokol Celního úřadu pro Plzeňský kraj čj. 11124/2019-600000-61 ze dne 16. ledna 2019, kontrolní protokol Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj čj. 101663-8/2018-570000-61 ze dne 14. srpna 2018, kontrolní protokol Celního úřadu pro Pardubický kraj čj. 57376-14/2018-590000-61 ze dne 6. září 2018 a audiovizuální záznam na elektronickém nosiči dat obsahující kontrolní nákup hry Jewel Celního úřadu pro Olomoucký kraj).

Co se internetové hry typu Jewel týče, tak tato je založena na kombinaci náhodného, znalostního a dovednostního principu. Aby bylo možno vůbec hru zahájit musí hráč vložit do akceptoru bankovek bankovku a následně odsouhlasit pravidla hry a až poté může přistoupit k samotné hře. Po uskutečnění sázky dochází k vygenerování standardní hodnoty otázky (ta se skládá ze dvou hodnot – výše sázky + 10 procent sázky, minimálně však 1; při sázce 5, hodnota otázky 6 (zelená 1+ modrá 5), přičemž zelená hodnota 1 se po ignorování odpovědi přesune do Banku a modrá hodnota 5 se přesune do Jewels Banku) NEBO k vygenerování bonusové hodnoty otázky (její výše je proměnná, vyšších hodnot než sázka, z pohledu hráče dochází k dosažení výherních linií a vizualizaci i zvukovým projevům výhry jako na válcové hře, přičemž po ignorování odpovědi se přesune do Banku). V průběhu hry jsou nabízeny převážně standardní hodnoty otázek (neměnné hodnoty, mění se pouze v závislosti na výši sázky), jednou za čas je nabídnuta bonusová hodnota otázky, jíž lze ignorováním převést do Banku a následně v závěru hry v Bance otázek směnit všechny nakumulované otázky do jednoho triviálního dovednostního úkolu (puzzle 3x2, tedy 6 dílků), na jehož složení je čas 60 s a jeho splněním výhru vybrat (hodnota Banku otázek se převede do Kreditu a ten je možné si nechat vyplatit). Hru lze tak hrát jednak jako vědomostní s náhodnou cenou bonusových otázek (a standardní hodnotou otázek) anebo čistě náhodným způsobem, a to ignorováním otázek a jejich převedením do Banku a Jewels Banku (s prvkem dovednosti/znalosti v závěru herního režimu). Hráč má tedy možnost na otázku ihned odpovědět nebo ji ignorovat a pokračovat ve hře. V takovém případě se modrá (větší) hodnota otázky připíše do Jewels Banku a zelená (menší) hodnota do Banku. Pokud se hráč rozhodne na otázku odpovědět ihned, tak se v případě správné odpovědi její modrá (větší) hodnota připíše do Jewels Banku a její zelená (menší) hodnota přímo do kreditu; v případě nesprávné odpovědi se její modrá (větší) hodnota přičte opět do Jewels Banku, kdežto zelená (menší) hodnota propadne. V menším počtu případů dojde k vygenerování tzv. bonusové otázky; v takovém případě se odečte hodnota sázky od kreditu a na obrazovce se objeví otázka s možnostmi odpovědí ano a ne, jejíž hodnota, která zpravidla několikanásobně převyšuje hodnotu sázky, je vždy „zelená“. Hráč má opět možnost na otázku odpovědět ihned nebo ji ignorovat a pokračovat ve hře. V takovém případě se celá hodnota otázky připíše do Banku. Pokud se hráč rozhodne na otázku odpovědět ihned, tak se celá její hodnota připíše buď do kreditu (správná odpověď), nebo celá propadá (špatná odpověď). Internetová hra typu Jewel nabízí po stisknutí tlačítka INFO, informaci o hodnotě následující otázky, vizualizace odpovídající válcové hře na technických herních zařízeních (vizuálně shodné grafické symboly, vizualizace symbolizující výhru). V případě, že se hráč rozhodne proměnit body uložené v Jewels Banku na kredit, musí vstoupit do tzv. BANKY ÚKOLŮ, která sestává vždy z pěti kol. V každém kole musí hráč splnit vědomostní úkol (tj. odpovědět na otázku). Pokud hráč v prvním kole správně zodpoví položenou otázku, může buď z BANKY ÚKOLŮ odejít, čímž se mu na kredit převede bodová hodnota odpovídající 5 % uložené v Jewels Banku (zbytek této hodnoty propadne), nebo pokračovat do druhého kola; s každým kolem se přitom zvyšuje jak obtížnost úkolu, tj. existuje více odpovědí, mezi kterými musí hráč volit (dvě odpovědi v prvním kole; čtyři, šest, osm a deset odpovědí v dalších kolech), tak bodová hodnota, kterou může hráč při správné odpovědi vyhrát (= převést na kredit). V druhém kole tato hodnota odpovídá 10 % hodnoty uložené v Jewels Banku, v dalších kolech pak 20, 50 a 100 %. Časový limit na odpověď je v prvním kole 11 vteřin, poté se vždy o vteřinu zvyšuje. Pokud hráč odpoví v jakémkoliv kole špatně, přichází o celou výhru (100 % hodnoty uložené v Jewels Banku propadá). Když se hodnota kreditu a bodů v Banku sníží natolik, že hráč nemůže provést další sázku,

tj. kombinovaná hodnota kreditu a Banku je nižší než 5, dostane hráč jedenkrát za hru možnost tzv. otázky poslední záchrany. Jedná se o jednu otázku, kde musí hráč volit v časovém limitu deseti vteřin mezi deseti odpověďmi. Pokud hráč odpoví správně, získá do kreditu zpět celý svůj vklad navýšený o 5 %. V případě, že se hráč rozhodne proměnit body uložené v Banku na kredit, musí vstoupit do tzv. BANKY OTÁZEK. Zde má hráč buď možnost postupně odpovídat na otázky, které během hry ignoroval, nebo tyto otázky změnit na obrázek, což znamená splnit jeden obrázkový úkol spočívající ve skládání puzzlů jednoduchého obrázku po jeho předchozím náhledu (6 dílků, časový limit 60 vteřin). Po splnění tohoto úkolu dojde k přesunu bodů z Banku do kreditu.

Hra typu Jewel umožňuje hru ještě ve dvou dalších módech. Jedná se o tzv. OBRÁZKOVOU SOUTĚŽ a OTÁZKOVOU SOUTĚŽ. V těchto módech absentuje grafické rozhraní přítomné v tzv. SOUTĚŽI S VIZUALIZACÍ, jejíž princip byl popsán výše. Co však zůstává, je proces generování bodové hodnoty pro jednotlivé otázky („běžné otázky“ x „bonusové otázky“, viz odstavec výše). Hráč má možnost hru kdykoliv ukončit – v tom případě mu budou vyplaceny pouze peníze, které odpovídají bodové hodnotě kreditu; body nacházející se v obou bankách se do výhry nezapočítávají.

Aby bylo možno hru typu Jewel provozovanou prostřednictvím technického zařízení označit za hazardní, musí být kumulativně splněny tři podmínky dané ust. § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, tj. musí jít o hru, do níž sázející vloží sázku, návratnost sázky se nezaručuje a ve hře o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. Jak je již uvedeno v odstavci výše, aby mohla být hra zahájena musí hráč vložit finanční částku (vklad) prostřednictvím tzv. akceptoru bankovek, odsouhlasit pravidla a poté se vložená finanční částka zobrazí v Kreditu. Návratnost sázky se nezaručuje, neboť při špatném zodpovězení otázky či nesplnění dovednosti dochází ke snížení nebo ztrátě kreditu/vkladu. Sázející činí vklad a následně sázku jako nutnou podmínku hry a nemá zaručenou návratnost sázky, potažmo 100 % vkladu. Co se prvku náhody týče, pak tento je zde bezpochyby přítomen, neboť výše „výhry“, prezentovaná hodnotou bonusové otázky, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč nemá možnost ovlivnit četnost těchto bonusových otázek a jejich výši. Hru je pak třeba primárně hodnotit jako celek, nikoliv pouze jako izolovanou dílčí hru. Sázející nezná předem četnost ani výše hodnot budoucích generovaných bonusových otázek. Sázející pak nemusí v průběhu hry prokázat žádnou znalost a stiskem tlačítka Start jsou ignorované otázky převáděny do Banku nebo Jewels Banku. Podmínkou výplaty Banku, prostřednictvím Banku otázek, je buď postupné zodpovídání nakumulovaných otázek bez nápovědy (pro sázejícího riskantní strategie) nebo splnění triviálního dovednostního úkolu – viz odstavec výše. Pro hráče představuje volba dovednostního úkolu v Bance otázek bezpečnou strategii, na konci hry jde tak o čistě formální dovednostní prvek, který nepředstavuje pro průměrného hráče žádnou materiální překážku získání kreditu z Banku otázek (realizaci výhry). Náhled do dalšího kroku hry je pak omezen pouze na jedno roztočení válců (na jednu následující dílčí hru), což pro hru není podstatné, neboť účastník hry odehraje více kol a do dalších budoucích kol hry nemůže nahlédnout. Základ vlivu neznámé okolnosti na výsledek hry tak tvoří skutečnost, že u jednotlivých bonusových otázek (výher) jednak nelze předvídat, kdy přijdou (až na náhled pod tlačítkem INFO k dané hře, který zobrazuje pouze jeden následující krok hry), ani jaká bude jejich výše záležející v násobku dané sázky.

Z výše uvedeného popisu průběhu hry Jewel, který je založen na shromážděných podkladech řízení a provedených důkazech, nepochybně vyplývá, že tuto hru lze hrát obdobným způsobem jako klasický výherní válcový automat, na němž je možno dosáhnout výhry zcela bez ohledu na znalosti hráče.

Celní úřad má za prokázané, že hráč může zcela ignorovat kladené otázky a hrát hru způsobem, na jaký byl zvyklý u klasických válcových automatů. Tomu plně odpovídá vizualizace hry, zvukové efekty, fyzická podoba technického zařízení i její umístění v provozovně. Samotné grafické pozadí sice nemá vliv na generování výhry, je však zjevné, že tato vizualizace slouží k tomu, aby hra byla atraktivní pro tradiční hráče výherních hracích přístrojů. To vše dle celního úřadu svědčí o tom, že se jedná o substitut klasických výherních hracích přístrojů, kdy motivem hráčů ke hře je především vidina snadné výhry generovaná válcovou hrou.

Zákonodárce v důvodové zprávě k zákonu o hazardních hrách mj. uvádí „*prvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen výlučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit. Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není*

zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody.“ Poslední věta důvodové zprávy dává logický a vcelku jednoduchý návod na rozlišování her, které jsou hazardními hrami ve smyslu ust. § 3 zákona o hazardních hrách, a které nejsou. Pokud sázející vloží do hry vklad (sázku), jehož návratnost není zaručena (existuje možnost prohry vkladu) a na výsledku se podílí alespoň zčásti prvek náhody (výsledek nelze dopředu předjímat), jedná se o hru hazardní ve smyslu zákona o hazardních hrách.

Pokud hráč po vložení částky a započetí hry nemá jistotu, že vloženou částku obdrží po ukončení hry zpět, je splněna podmínka vložení sázky, jejíž návratnost není zaručena. Z audiovizuálních záznamů je nesporné, že bez vložení sázky nelze hru zahájit. Vlastní hrou je tak prokázáno vložení sázky (vkladu). Jestliže za splnění předpokladů (vložení částky, jejíž návratnost není zaručena) nelze výsledek hry odhadnout, resp. existuje zde příčinná souvislost), jedná se o hazardní hru. Zavádějící a nesprávná je argumentace obviněného ve Vyjádření „Soutěžící má totiž možnost znalostní soutěž v kterékoliv fázi před uzavřením sázky do kterékoliv nabízené otázky, tedy do dalšího kola soutěže, ukončit a nechat si vyplatit zbývající kredit, a to klidně již před první otázkou, než je přijme, zakoupí si nabízenou otázku a začne soutěžit. Soutěžící má pak v průběhu celého jeho snažení možnost hru ukončit před přijetím sázky do kterékoliv dalšího nabízeného kola, a to i po náhledu na nabídku sázky pro další kolo pod tlačítkem Info, aniž by soutěžícímu se použitím tlačítka Info odebral kredit za otázku pro další kolo.“ Doba, k níž se podmínka návratnosti sázky vztahuje, zajisté nesměruje před započetí hry, ale k jejímu ukončení. I sám obviněný ve Vyjádření připouští náročnost soutěže, když uvádí: „Tvůrce soutěže si je vědom toho, že ne každý odpoví na 100% otázek správně nebo splní 100% všech úkolů“, tedy je nesporné, že soutěžícímu není návratnost vložené částky zaručena. Jestliže za splnění předpokladů (vložení částky, jejíž návratnost není zaručena) nelze výsledek hry odhadnout, resp. existuje zde příčinná souvislost), jedná se o hazardní hru.

Návratnost vložené sázky je vyvrácena i souvisejícími skutkovými okolnostmi, viz nájemní smlouva mezi obviněným a [REDAKCE], dle nichž nájemné činí 35 % výnosu z provozování technického zařízení, přičemž výnos vzniká a je tvořen právě prohrami hráčů, tj. prohry hráčů jsou provozovateli hry typu Jewel předpokládáné.

V projednávané věci je hra Jewel sofistikovaně rozdělena na několik relativně samostatných na sebe navazujících částí, resp. dílčích her, z nichž některé mají více kol. Vědomostní soutěž spojená s vkladem sázky, již z logiky věci není pouze vědomostní soutěží, protože soutěžící má primární zájem vloženou částku co nejvíce zhodnotit, nikoliv pouze prokázat vlastní vědomosti. Hráč, který si chce „jen“ zahrát vědomostní soutěž, se může přihlásit např. do televizních soutěží typu A-Z kvíz. V těchto soutěžích není přítomna sázka (vklad), proto se nejedná o hazardní hry.

Jsou-li, podle Vyjádření obviněného, pro možnost lépe zhodnotit svůj vklad - možnost vyšší výhry při správné odpovědi a zatraktivnění soutěže pro soutěžící, do hry, resp. do její první a nepominutelné části, vloženy otázky s vyšší hodnotou než navýšení o 10%, resp. 20%, viz Vyjádření obviněného na str. 8, jedná se o hru hazardní (naplnění prvku náhody coby pojmového znaku hazardní hry), neboť výše a četnost „bonusových otázek“ ve hře je z pohledu hráče náhodná a o výsledku hry tak rozhoduje náhoda. Hráč totiž neví, kolik dostane bonusových otázek a nezná jejich výše, hráč neví, zdali vůbec takovou otázku obdrží. O konkrétní výhře a prohře takto vždy rozhoduje náhoda. Toto platí navíc pouze za předpokladu, že na technickém zařízení je nainstalována „pocitivá“ hazardní hra, což však hráč na technickém zařízení provozovaném bez povolení nemá zaručeno, protože hra je na technickém zařízení provozována bez záruky odborného posouzení a osvědčení o provozuschopnosti i bez dokumentu o umístění serveru, jde-li o druh hazardní hry, u níž nedochází k tvorbě náhody v místě účasti na hazardní hře (srovnej např. § 51, § 55 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Taktéž úvaha obviněného uvedená na str. 10 Vyjádření o tom, že u soutěží Jewel „zcela evidentně chybí další vlastnost technické hry, a to

přednastavený výherní limit 75 - 100 % vkladu, jako je tomu u klasických výherních automatů“ vztahující se k ust. § 51 odst. 1 zákona o hazardních hrách, je zcela mylná, neboť tato podmínka stanoví pouze jednu z dalších zpřesňujících podmínek, které musí každá technická hra, má-li být provozována v souladu se zákonem o hazardních hrách splnit. Nejedná se tedy o podmínku, která by byla zákonem stanovena jako základní za účelem definování právního pojmu „technická hra“, jak účelově prezentuje obviněný. Co se v právním smyslu rozumí pod pojmem technická hra, je definováno ust. § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách, tj. technická hra je hazardní hra provozovaná prostřednictvím technického zařízení přímo obsluhovaného sázejícím. Technickou hrou se rozumí zejména válcová hra, elektromechanická ruleta a elektromechanické kostky. Zákonodárce v důvodové zprávě k věci mj. uvádí „Novou samostatnou kategorií hazardní hry podle tohoto zákona je technická hra. Technickou hrou se rozumí hra provozovaná pomocí technických zařízení obsluhovaných přímo účastníkem hry. Tato definice zahrnuje veškeré typy hazardních her, které jsou provozovány prostřednictvím jakéhokoliv technického zařízení přímo obsluhovaného sázejícím, čímž dochází k nahrazení dosavadních problémových ustanovení § 2 a § 50 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb. Jedná se o zcela novou kategorii povolovaných hazardních her, která je postavena na principu technické neutrality, tj. zákon nerozlišuje druh či uspořádání použitého technického zařízení. Tato kategorie je všeobecná a je vytvořena pro futuro s ohledem na neustálý technologický a informační vývoj. (...) Technickým zařízením se rozumí nejen funkčně nedělitelné a programově řízené mechanické, elektromechanické, elektronické nebo jiné podobné technické zařízení přímo obsluhované sázejícím, ale také zařízení, které se skládá ze serveru a předem určitého počtu koncových zařízení, jež až společně tvoří funkčně nedělitelný celek. Toto dělení koresponduje i se skutečností, kde dochází ke generování náhody, tj. zda celý herní proces probíhá, je zobrazován a řízen pouze v rámci jediného zařízení (...) nebo je tento herní proces realizován, zobrazován a řízen sázejícím v rámci dvou různých zařízení, která však tvoří funkčně nedělitelný celek a nelze je použít samostatně (...). Za koncové zařízení je označováno jakékoliv z uvedených technických zařízení, na nichž je zobrazována hazardní hra sázejícímu a pomocí kterých ji i sázející ovládá. Na technické zařízení definované v odst. 2 je tak pro účely hazardních her současně pohlíženo i jako na koncové zařízení. Z důvodu umožnění důslednější a efektivnější kontroly, ochrany účastníků hazardní hry a jiných osob a zabezpečení ochrany veřejného pořádku, zavádí nový zákon podmínku, že server technického zařízení se musí vždy nacházet na území členského státu Evropské unie nebo státu, jež je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru.“ Lze tedy konstatovat, že obviněný pouze sám přiznává nesplnění jedné z podmínek zákona o hazardních hrách vztahujících se k provozování hazardních her prostřednictvím technických zařízení, přičemž tato skutečnost nic nemění na faktu, že v předmětném období provozoval prostřednictvím předmětného TZ hazardní hru ve smyslu ust. § 5 zákona o hazardních hrách, ke které nebylo uděleno povolení podle zákona o hazardních hrách.

Popsanou hazardní hru typu Jewel, resp. vyhodnocení hry jako hazardní není způsobilé změnit ani znění pravidel, která musí hráč před zahájením hry odsouhlasit, ani tlačítka Info, existence vědomostních otázek a možnost hrát vědomostní hru. Celní úřad nezpochybňuje ve Vyjádření tvrzenou existenci pravidel hry, funkcionalitu tlačítka Info, nevýznamnost postavení symbolů na válcích (grafického pozadí), možnost hraní vědomostní (příp. vědomostně dovednostní) soutěže ani otázku poslední záchrany atd. Text pravidel a tyto prvky hry však velmi sofistikovaným způsobem pouze zastírají a maskují podstatu hry, tj., že o výši výhry/prohry reálně rozhodují nahodilě „bonusové otázky“.

K otázce náhledu na další kolo pomocí tlačítka INFO též Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku čj. 22 Af 83/2017-88 uvedl „motivací k další hře je tak nikoliv náhled na hodnotu výhry spojené s bezprostředně další otázkou, ale naděje, že v některém z dalších kol přijde otázka spojená s vysokou výhrou“ (ke stejnému závěru došel i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku čj. As 136/2018-32). Uvedené rozsudky sice byly vydány ve spojitosti se staršími typy kvízomatů, u kterých mohlo dojít i při správné odpovědi k tzv. dílčí prohře, při které hráč získal méně, než vsadil, nicméně vzhledem k výše popsanému principu fungování „běžných“ / “bonusových“ otázek a příslušných banků je celní úřad toho názoru, že projednávaný případ není příliš odlišný od případů, které musely řešit uvedené soudy. Hlavní zdroj zisku (výhry) totiž pro hráče představuje pouze Banka otázek, resp. „bonusové otázky“ převáděné do Banku, kdežto „běžné otázky“ se přerozdělují do Jewels banku a Banku ať už na ně hráč odpoví správně nebo na ně neodpovídá vůbec a pokud odpoví špatně nepřevede se do Banku částka určená pro Bank.

Ve Vyjádření se obviněný také zabývá prvkem náhody, kde mj. odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ostravě čj. 22 Af 19/2015-150 a s ním spojený rozsudek NSS čj. 1 As 136/2018-32. Co se těchto rozsudků týče, pak celní úřad uvádí, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě čj. 22 Af 19/2015-150 se týká odlišného technického zařízení a na něm provozovaných her, ve kterých je prvek náhody přítomen odlišným způsobem než u hazardních her typu Jewel. Z těchto důvodů se celní úřad nebude k závěrům učiněným v rozsudku nijak vyjadřovat, neboť tyto jsou pro dané řízení bezpředmětné. Skutečnost, že hazardní hra typu Jewel obsahuje kumulativně všechny znaky hazardní hry dle ust. § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, tj. i přítomnost prvku náhody či neznámé skutečnosti, byla celním úřadem již dostatečně podrobně popsána v odůvodnění výše. Celní úřad pro úplnost uvádí, že není pravdou obviněným tvrzená skutečnost cit. „*soudy tedy vůbec neměly za to, že by se jednalo o skrytou loterijní (dnes hazardní) válcovou hru nebo něco podobného.*“ Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě čj. 22 Af 19/2015-150 bylo potvrzeno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu, kterým byla v daném případě uložena pokuta za porušení ust. § 4 odst. 1 zákona o loteriích, které naplňuje skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 48 odst. 1 písm. c) téhož zákona, a to tím, že byla provozována loterie a jiná podobná hra prostřednictvím technického zařízení označeného jako „Quiz“ nebo „Kvíz vědomostní“ bez povolení Ministerstva financí v provozovnách specifikovaných v rozhodnutí pod body 1 až 47. Rozsudek NSS čj. 1 As 136/2018-32 pak následně zamítl kasační stížnost žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. března 2018, čj. 22 Af 19/2015 – 150, kdy mj. dospěl k závěru, že pro posouzení přítomnosti prvku náhody je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu hráče, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na prohru či výhru. Z výše uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že se v daném případě jednalo o hazardní hru (dříve loterii a jinou podobnou hru), která byla provozována bez povolení, což bylo také soudy potvrzeno.

Dále obviněný k prvku náhody ve hře typu Jewel ve Vyjádření odkazuje na „*Stanovisko k posouzení prvku náhody ve vztahu k hazardním hrám*“ (dále jen „*Stanovisko*“) vycházející ze studie Katedry pravděpodobnosti a matematické statistiky Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy. Co se tohoto stanoviska týče, pak je celní úřad nucen konstatovat, že ačkoliv obviněný zmiňuje ve vyjádření stanovisko, ze kterého cituje, žádné takovéto stanovisko celnímu úřadu nepředložil. Celní úřad však důvodně předpokládá, že obviněný má na mysli „*Stanovisko k posouzení prvku náhody ve vztahu k hazardním hrám*“ ze dne 4. září 2017 autoři: [REDAKCE]

[REDAKCE] Obsah tohoto stanoviska je celnímu úřadu znám, a proto se k uvedené námitce obviněného související se zmíněným stanoviskem vyjádří. Strana 6 Stanoviska pojednává o elektronickém generování náhody a uvádí: „*Kdyby někdo znal vzorce použité v generátoru a nastavení seed, znal by dopředu všechna čísla generátorem vytvářená. S tímto tvrzením Zpracovatel může souhlasit. Znalost vnitřního stavu generátoru a použitého algoritmu by skutečně umožnila hráči predikovat všechna jím vytvářená čísla. Termín subjektivnost vnímání náhody, o kterém Stanovisko mluví, by však v tomto případě mohl mylně navozovat stav, kdy by se mohlo při znalosti generátoru chtít považovat chování terminálu za deterministický proces bez náhody. Generátor a jeho použití je nutné interpretovat v širších souvislostech, než ve kterých mluví Stanovisko, zejména v kontextu operačního systému a procesech sdílejících též generátor a dalších externích vlivech. Znalost všech čísel produkovaných generátorem NESTACÍ k tomu, aby bylo možné predikovat chování terminálu a považovat ho za deterministický proces. Kromě generátoru náhodných čísel vstupují do procesu otáčení válci další faktory, zejména hráči neznámé algoritmy herní matematiky, které zajišťují výherní podíl, určují minimum a maximum rozsahu povoleného pro výhru jedné hry technické hry. Pokud by hráč byl dokonale obeznámen i s algoritmy herní matematiky (takový hráč by mohl být například programátor technické hry) a znal všechny faktory, které je ovlivňují, ani pak by nebyl schopen předpovědět, jaká kombinace na válcích bude, a to z důvodů sdílení generátoru pseudonáhodných čísel k více účelům. (...) Závěrem k tomu lze říci, že popsat exaktně chování terminálu tak, aby bylo umožněno hráči predikovat, co padne a eliminovat prvek náhody, je neproveditelné. Tento závěr není nijak v rozporu se Stanoviskem tím, že je možné se pokoušet popsat chování terminálu analyticky (například prostřednictvím teorie chaosu) a být schopen predikovat výsledky, avšak prakticky toto není možné bezchybně, a to z důvodu souběhu vláken a dalších událostí, z nichž některé jsou externí terminálu. Hráč s dokonalou znalostí fungování terminálu v tomto případě nemá dostatek informací k předpovídání následující kombinace válců, podobně jako u hráče nemajícího o terminálu žádné znalosti. Žádný z nich nebude schopen předpovědět bezchybně následující kombinace válců a z jejich pohledu se terminál bude chovat náhodně, i když možná s různým rozdělením pravděpodobností. Jako příklad můžeme uvést pohyb kulečnickové koule po*

stole. Matematický stůl je dokonale rovný, koule má přesnou váhu, je dokonale kulatá, neexistuje tření mezi vzduchem a koulí, povrchem stolu a koulí atd., díky čemuž je možné naprosto přesně popsat její pohyb i polohu v daném čase. Takovýto by mohl být pohled hráče matematika na terminál, u kterého by znal stav generátoru pseudonáhodných čísel i stav algoritmů herní matematiky. Takovýto hráč by nahlížel na terminál jako na deterministické zařízení (bez náhody) a domníval se, že bude schopen dokonale předpovědět výhry, které padnou. Skutečný kulečnickový stůl však má drobné nerovnosti, koule není dokonale kulatá, váha jedné koule se nepatrně liší od „stejně“ další koule, měření průměru koule i její váhy bude zatíženo chybou měření a měřidla samotného, bude existovat tření mezi povrchem stolu, koulí a vzduchem atd. Všechny tyto okolnosti mají za následek drobné odchylky v pohybu koule po stole. Tyto odchylky se v průběhu pohybu koule akumulují a je možné je předpovědět jen na několik málo okamžiků dopředu. Skutečná dráha koule se proto rychle začne odchylovat od matematikou daného předpokladu a koule nakonec neskončí na vypočteném místě. Toto je i případ terminálu. I když je možné na základě znalosti algoritmu a jeho počítačového nastavení předpovědět, která čísla bude pseudonáhodný generátor schopný predikovat, a mít znalost herní matematiky a na základě jí určit minimum a maximum pro povolenou výhru, není možné říci, která čísla ze správně predikované generované posloupnosti se použijí pro otáčení válci a která k jiným účelům právě díky sdílení generátoru k mnoha účelům. O výhře nebo prohře v jedné hře technické hry rozhoduje náhoda představovaná pseudonáhodným generátorem i neznámá okolnost (použití generátoru i k jiným účelům než otáčení válci, neznámý algoritmus herní matematiky). Z pohledu hráče jde tedy vždy o náhodné chování.“ Vzhledem k výše uvedenému tedy celní úřad opětovně konstatuje, že prvek náhody je u hazardní hry typu Jewel bezpochyby přítomen.

Existenci „otázky poslední záchrany“ obviněný ve Vyjádření dokládá návratnost vložené sázky, kdy uvádí, že „dojde-li např. u hry Jewel k situaci, kdy neúspěšný soutěžící přijde ve hře o celý svůj kredit, dostane nabídku tzv. otázky poslední záchrany, již lze takovou situaci zcela zvrátit. Pokud účastník soutěže na otázku poslední záchrany odpoví správně, získá odměnu odpovídající hodnotě celého vkladu v průběhu hry a k tomu 5 % navíc. Od počátku hry Jewel tedy soutěžící hraje vždy minimálně o 105 % jeho vkladu do hry a získání této výhry je závislé ryze na jeho znalostech.“ K existenci „otázky poslední záchrany“ a možnosti správné odpovědi na tuto otázku předložil obviněný videozáznam pořízený Celním úřadem pro Olomoucký kraj (ve spise veden pod čj. 53339/2019-590000-12), kde bylo kontrolním orgánem správně odpovězeno na tuto otázku. K tomu celní úřad uvádí, že nepochybně je možná výhra v otázce poslední záchrany, avšak tato možnost je založena na štěstí (náhodě) hráče při tipování správné odpovědi, a to zejména vzhledem ke krátkému časovému limitu 10 vteřin, množství nabízených možností odpovědi (10) a v neposlední řadě také k obtížnosti pokládané otázky. I z obviněným předloženého videozáznamu je zřejmé, že bylo hráčem/kontrolujícím odpovězeno ne na základě vědomostí, ale pouhým tipováním. Ke stejnému závěru dospěl ve svém rozsudku čj. 1 As 429/2019 – 25 ze dne 27. dubna 2020 také Nejvyšší správní soud, kde uvádí „Celkový koncept „otázky poslední záchrany“, zejména vzhledem ke stanovenému časovému limitu, množství nabízených možností odpovědi a nemožnosti nápovědy, svědčí i bez ohledu na obtížnost pokládaných otázek o tom, že hráči budou správnou odpověď v zásadě tipovat, nikoli tedy vybírat na základě svých znalostí.“ Na závěr Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku uzavřel, že v „otázce poslední záchrany“ se může do jisté míry projevit vědomostní charakter. Současně je v něm však, s ohledem na shora popsané skutečnosti, v míře větší než nezanedbatelné přítomen též prvek náhody nutný pro podřazení těchto technických zařízení pod pojem loterie dle § 1 odst. 2 zákona o loteriích (srov. rozsudek ze dne 21. 8. 2014, č. j. 9 Afs 150/2013 – 79, č. 3132/2014 Sb. NSS).“ Uvedený judikát byl sice vydán k předchozí právní úpravě, neexistuje však důvod, proč by závěr v něm uvedený nebylo možné vztáhnout i na projednávanou věc. Stejně jako v citovaném případě, tak i v nyní projednávaném případě se jedná o „otázku poslední záchrany“, kde musí hráč volit v časovém limitu desíti vteřin mezi deseti odpověďmi. K tomuto ještě celní úřad nad rámec uvádí, že otázka poslední záchrany tak, jako i tlačítko Info, nevýznamnost postavení symbolů na válcích (grafické pozadí), možnost hraní vědomostní soutěže, sofistikovaným způsobem zastírá a maskuje podstatu hry typu Jewel, tj., že o výši výhry/prohry reálně rozhodují nahodilé „bonusové otázky“. Pokud hráč v první části hry, kdy hraje jednotlivá kola se sázkami z kreditu, obdrží bonusovou otázku, tj. s vyšší hodnotou než navýšení o 10 %, resp. 20 % a tato se mu načte do banku, jedná se o náhodu, tj. výhru, neboť hru lze ukončit úkolem spočívajícím ve složení jednoduchého obrázku a poté lze již částku uloženou v banku vybrat. Pokud však hráč dále pokračuje ve hře, očekává další a vyšší bonusovou otázku, riskuje prohru kreditu, poté banku a dostává se do situace, kdy má ještě

možnost zachránit vklad. K této situaci, resp. části hry nemusí dojít, přálo-li mu štěstí a obdržel bonusovou otázku a ukončil-li hru. Otázka poslední záchrany tak již není relevantní pro určení, zda je hra hazardní či nikoliv, protože podstata hazardu (náhoda) spočívá v jiné (první a nepominutelné) fázi hry.

K obviněnému navrhovanému vyšetřovacímu pokusu předvedením zadrženého technického zařízení ve Vyjádření celní úřad uvádí, že princip fungování předmětného TZ byl již dostatečně podrobně popsán výše. Obviněným navrhovaný vyšetřovací pokus za účasti zástupce [REDAKCE] by nepřinesl k objasnění skutkového stavu věci, který existoval v inkriminovaném čase, kdy byl přístroj fakticky provozován, žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na výsledek předmětného řízení o přestupku, a to zejména s ohledem na to, že TZ tvoří spolu se serverem funkčně nedělitelný celek, kdy při odpojení od serveru není koncové zařízení funkční a nelze jej použít samostatně. Hazardní hry provozované prostřednictvím TZ tedy fungují tzv. on-line na základě internetového připojení ke vzdálenému serveru a prostřednictvím internetového připojení jsou také prováděny i veškeré jeho softwarové změny a aktualizace, proto by nebylo bezpochyby zajištěno, že při opětovném zprovoznění TZ (tj. jejich připojení k síti internet zajišťující spojení se vzdáleným serverem) bude verze softwaru v té stejné verzi jako v okamžiku jejich provozování v provozovně. Je tedy nemožné prokazatelně a bez pochybností zajistit stejný skutkový stav věci, který byl v době páchání protiprávního jednání ze strany obviněného, a proto celní úřad konstatuje, že obviněným navrhovaný vyšetřovací pokus považuje za nadbytečný, jež by do předmětného řízení žádné nové skutečnosti nevněslo, a proto k nim nebude celním úřadem přistoupeno.

Obviněný ve Vyjádření dále navrhl jako důkazy protokoly o kontrole dalších celních úřadů, které obviněný celnímu úřadu zaslal spolu s Vyjádřením. Celní úřad návrhu obviněného k zařazení těchto protokolů do spisu vyhověl a předmětné protokoly užil jako důkazy v projednávaném případě. K tomu však uvádí, že se neztotožňuje se závěry, které z těchto protokolů obviněný vyvozuje, neboť celní úřad nikdy nezpochyboval a ani nezatajoval existenci tlačítka Info a jeho funkcionalitu, nevýznamnost postavení symbolů na válci (grafické pozadí), nerozporoval existenci vědomostních otázek a možnost hrát vědomostní nebo dovednostní hru ani otázku poslední záchrany atd. S všemi těmito funkcionalitami se celní úřad již vypořádal v odůvodnění výše, tyto herní prvky v typu hry Jewel bezesporu existují, avšak pouze velmi sofistikovaným způsobem zastírají a maskují podstatu her, tj., že o výši výhry/prohry reálně rozhodují nahodilé „bonusové otázky“. Celní úřad také nikdy nezpochyboval tvrzení obviněného, že ve hře typu Jewel lze vyhrát více než hráč do hry vloží, avšak veškeré možné výhry jsou založeny na náhodě, jež hráč nemůže ovlivnit tak, jak je již popsáno v odůvodnění výše.

Skutečnost, že se v projednávaném případě jedná o hazardní hru dle zákona o hazardních hrách, tj. hry do nichž sázející vloží sázku, návratnost sázky se nezaručuje, ve hře o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost byla celním úřadem opakovaně jednoznačně prokázána a odůvodněna výše. Celní úřad tak námitku obviněného ohledně nesplnění podmínek pro hazardní hru zcela odmítá. V projednávaném případě je tedy zřejmé, že v provozovně byla provozována prostřednictvím předmětného TZ hazardní hra typu Jewel, ke které nebylo vydáno povolení ani nebyla řádně ohlášena podle zákona o hazardních hrách.

Předmětné TZ bylo v provozovně obviněného umístěno na základě nájemní smlouvy na část prostoru provozovny o rozměru 6 m², tj. v místě, kde obviněný provozoval vlastní podnikatelskou činnost a byl tak objektivně odpovědný za to, že podnikatelská činnost probíhá v souladu s právními předpisy. Z obsahu smlouvy o nájmu vyplynulo, že se zavázal vykonávat mj. činnosti typu: zajištění řádného stavu pevných elektrorozvodů v předmětu nájmu; běžnou zevní údržbu technických zařízení [čl. IV. písm. E) smlouvy o nájmu], které je v této souvislosti a v souladu s ust. § 5 zákona o hazardních hrách nutno označit za činnosti související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, neboť bez těchto činností by nebyl provoz předmětného TZ možný. Z obsahu Vyjádření, kde uvedl „kontrolovaná osoba ani nepřijímá sázky, stejně neprovádí ani výplatu výher svým jménem, ale v zastoupení společnosti [REDAKCE], k čemuž v rámci kontroly byly předloženy zmocnění ke smlouvě o nájmu, jak je zřejmé z protokolu o kontrole. Je tedy zcela evidentní, že např. i výplatu výher provádí společnost [REDAKCE], zastoupená kontrolovanou osobou“ dále vyplynulo, že obviněný mj. vykonával činnosti typu jako je vyplácení výher hráčům hrajících na předmětném TZ. Zde je třeba poznamenat, že tvrzení obviněného ve Vyjádření ohledně předložení zmocnění není pravdivé, neboť při

kontrolu ani v průběhu řízení o přestupku žádné zmocnění předloženo nebylo. Taktéž vyplácení výher hráčům při samotné kontrole dne 28. června 2018 popřel. Celní úřad má také za prokázané, že se obviněný podílel na výnosu z provozu technického zařízení, což je zřejmé ze znění smlouvy o nájmu v čl. II. písm. B „výše měsíčního nájemného bude vypočtena jako 35 % z celkového výnosu“ a nesouhlasí tak s tvrzením obviněného ve Vyjádření, kde uvedl „Kontrolovaná osoba se ani nepodílí na výnosu z provozu zařízení, který náleží celý společnosti [redacted] a tato společnost jí následně hradí nájem za pronajaté prostory. Tvrzení celní správy o tom, že se kontrolovaná osoba podílí na výnosu ze zařízení je mylné, protože v takovém případě by se logicky jakožto údajný provozovatel (dle celní správy) musela podílet i na ztrátě, pokud by výhry na zařízeních v daném měsíci přesáhly vklady, a to se neděje. Pokud jsou zařízení v daném měsíci pro společnost [redacted] ztrátová, pak kontrolovaná osoba pouze a jen nemá za daný měsíc nárok na nájemné, ale ztrátu si nese skutečný provozovatel [redacted]“ Toto tvrzení obviněného popírají ve spisu založené doklady o vyúčtování nájemného za měsíc květen 2018 ve výši 3.162,14 Kč, za měsíc červen 2018 ve výši 3.815,58 Kč, které dosvědčují naplnění podílnictví na výnosu.

Obviněný se ve Vyjádření odvolává také na rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 22/2012-53 a čj. 5 Afs 13/2013-30, přičemž argumentuje, že v právním smyslu může být provozovatelem pouze držitel povolení k provozování výherních hracích přístrojů, zatímco majitel restaurace může být provozovatelem pouze v ekonomickém smyslu. Obviněný dále uvádí, že „ani nepřijímá sázky, stejně neprovádí ani výplatu výher svým jménem, ale v zastoupení společnosti [redacted]“ Nadto není obviněný vlastníkem, ani nájemcem předmětných technických zařízení. Z těchto důvodů na něj proto nelze pohlížet jako na provozovatele předmětného TZ.

Celní úřad se neztotožňuje s názorem obviněného, že v případě dvou výše uvedených rozsudků Nejvyššího správního soudu se jedná o použitelnou judikaturu vztahující se k projednávanému případu, protože je na rozdíl od obviněného toho názoru, že skutková východiska těchto případů jsou odlišná od toho projednávaného. Celní úřad se v tomto ohledu plně odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu čj. 1 As 207/2018-32, který se na rozdíl od obou výše uvedených rozsudků totožnou záležitostí zabýval; stejně jako v projednávaném případě existovala smlouva mezi pronajímatelem a nájemcem, která stanovovala pronajímateli víceméně shodné povinnosti (zajištění řádného stavu pevných elektrorozvodů, dodržování čistoty v pronajatých prostorách, běžná údržba internetových zařízení atd.) a i výše nájemného byla stanovena totožným způsobem jako v projednávaném případě. A i v soudem projednávaném případě se stěžovatelka zaštiťovala shodnými rozsudky Nejvyššího správního soudu, na které v projednávaném případě odkazuje obviněný. Konečně, i v soudem projednávaném případě byl deklarovaným provozovatelem technických zařízení nájemce, nikoliv pronajímatel. Obviněným uváděné rozsudky se týkají odlišné situace, než je ta, která vyvstala v projednávaném případě, neboť, jak uvádí soud v celním úřadem uváděném rozsudku, v obou těchto věcech totiž existovala osoba, která disponovala povolením k provozování výherních hracích přístrojů, a byla tedy „provozovatelem v právním smyslu.“ Celní úřad pak shodně s názorem soudu tvrdí, že je nutno rozlišovat mezi provozovatelem ve smyslu ust. § 6 zákona o hazardních hrách, tj. osobou disponující oprávněním k legálnímu provozování hazardních her, a provozováním hazardní hry ve smyslu ust. § 5 téhož zákona, které je zákonem vymezeno širěji, nezávisle na získaném povolení. V projednávaném případě totiž žádný provozovatel v „právním smyslu“ neexistuje; výklad zastávaný obviněným by tak dle názoru soudu „ve svém důsledku vedl ke zcela absurdnímu závěru, že v případě, kdy potřebné povolení nebude mít nikdo, nebude možno nikoho za provozování nepovolených loterií potrestat, neboť zde neexistuje provozovatel ve smyslu § 1 odst. 7 zákona o loteriích.“ Je tedy zřejmé, že v projednávaném případě je nutno zabývat se otázkou naplnění znaků provozování hazardní hry ve smyslu ust. § 5 zákona o hazardních hrách. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku čj. 1 As 207/2018-32 dospěl k závěru, že stěžovatelka definici provozování hazardní hry rozhodně naplnila, protože „vědomě a aktivně vytvářela podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jejich provozovnách, zajišťovala zevní údržbu technických zařízení a její zaměstnanci prováděli výplatu výher a vybírání finančních prostředků ze zařízení. Podstatné pak je, že stěžovatelka měla též přímý finanční zájem na řádném a efektivním provozu technických zařízení, neboť nájemné bylo stanoveno jako procento z výnosu ze zařízení. Soud tedy nemá pochyb o tom, že stěžovatelka vykonávala služby související se zajištěním provozu technických zařízení. Bez stěžovatelčina aktivního jednání by nebylo fungování technických zařízení vůbec možné.“ Jelikož je soudem judikovaný případ skutkově prakticky shodný

s projednávaným případem, konstatuje celní úřad, že obviněný svým jednáním jednoznačně naplnil definici provozování hazardní hry.

Pro doplnění zde celní úřad zmiňuje důvodovou zprávu k ust. § 5 zákona o hazardních hrách, která uvádí: „*Provozování hazardních her je definováno jako činnost se záměrem dosažení zisku, což vychází z běžné definice podnikání obsažené v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění. Tento prvek provozování je tak důležitým korektivem pro aplikaci veřejnoprávní úpravy, neboť způsobuje, že se zákon nebude vztahovat na drobné hraní hazardních her mezi přáteli či v rodině, které jsou vyjádřením základních společenských vztahů v soukromé sféře jednotlivců. Je však nutno mít na paměti, že se při provozování hazardní hry ve smyslu tohoto zákona nemusí jednat o činnost soustavnou, jak je tomu u obecné definice podnikání, ale i o činnost jednorázovou či nahodilou. Stejně tak je za provozování hazardní hry označováno a považováno i provozování v rozporu s tímto zákonem či jinou právní úpravou (např. bez povolení). Pojem ‚provozování hazardní hry‘ zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí. Tyto další činnosti však nemusí být realizovány přímo samotným provozovatelem, nýbrž mohou být pro provozovatele zajištěny i třetí osobou na základě smluvního vztahu.*“

Z výše uvedeného plyne, že pojem „provozování hazardní hry“ je poměrně široký, přičemž jeho primárním účelem je možnost podřídit zákonné úpravě i osoby, jež se fakticky podílejí na provozu hazardních her, i kdyby nenaplnovaly znaky provozovatele ve formálním smyslu. Toto podporuje také již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 207/2018-32, který mj. uvádí „*každý, a je lhostejné, zda půjde o vlastníka technických zařízení, osobu, která bude mít zařízení v nájmu, či jakoukoli třetí osobu, kdo svým jednáním naplní znaky provozování či organizování loterie dle § 4 odst. 3 zákona o loteriích, aniž by šlo o povolené loterie, dopustí se jednání naplňujícího skutkovou podstatu správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích. Z hlediska naplnění této skutkové podstaty tedy není podstatné, kdo měl povinnost obstarat povolení k provozování loterie.*“ Uvedený judikát byl sice vydán k předchozí právní úpravě, neexistuje však důvod, proč by závěr v něm uvedený nebylo možné vztáhnout i na projednávanou věc. Stejně jako v citovaném případě, tak i v nyní posuzované věci obviněný provozoval hostinskou činnost, přičemž obsluhoval rovněž prostory, v nichž bylo umístěno funkční technické herní zařízení, vpouštěl hráče do herny, zajišťoval úklid daných prostor atd. Obviněného je tedy třeba považovat za faktického provozovatele hazardní hry, bez něhož by k jeho provozování nemohlo dojít.

Ve svém Doplnění vyjádření obviněný trvá na tom, že není a nikdy nebyl provozovatelem předmětného TZ se soutěží Jewel, ani jejich organizátorem. Tvrdí, že organizátorem a provozovatelem je [REDAKCE], která si pronajala prostory v budově, které nejsou součástí prostor pivnice, kterou provozuje obviněný. K tomuto dále dodává „*Celní úřad v rámci kontroly nezdokumentoval označení nájemce této provozovny, které se nacházelo v době nájemního vztahu na prostředním okně prostoru v pravém dolním rohu. Taktó byl nebytový prostor označen dle požadavků živnostenského úřadu, obdobně jako provozovna pivnice – vně budovy. Nájemce prostor mohl využívat i boční vchod do objektu, který kontrolující osoby CÚ taktéž nezdokumentovali. S postupem a přístupem CÚ obviněný nikdy nesouhlasil a od počátku kontroly tvrdil, že s provozem zařízení nemá nic společného a na tom si trvá dodnes.*“ Toto tvrzení obviněného celní úřad zcela odmítá. Celní úřad v rámci kontroly označení provozovny zdokumentoval. Popisem provozovny a vyhotovením plánu provozovny, společně s pořízenou fotodokumentací a audiovizuálními záznamy bylo kontrolním orgánem celního úřadu prokázáno, že místnost označená „*PROSTOR VYHRAZENÝ KE KOUŘENÍ BEZ OBSLUHY*“, v které se nacházelo předmětné TZ je součástí pivnice. Do místností provozovny volně přístupných veřejnosti je možný vstup pouze hlavním vchodem z náměstí, což je zadokumentováno na situačním plánu pořízeném kontrolním orgánem celního úřadu v den kontroly a do místnosti, ve které bylo umístěno předmětné TZ je možný vstup pouze z chodby, na situačním plánu označené jako místnost č. 1. Žádný jiný vstup do místnosti, kde bylo umístěno předmětné TZ není možný a obviněným zmíněná možnost využití bočního vchodu do objektu je zjevně účelová, neboť i případné využití bočního vchodu nájemcem postrádá jakýkoliv smysl, když vstup pro veřejnost – hráče je možná pouze hlavním vchodem. Taktéž tvrzení o označení provozovny nájemcem je zjevně účelové, obviněným nijak nepodložené, a i z pořízené fotodokumentace ze dne kontroly, konkrétně z fotografie označené „*17_ID-178131-2018-*

590000_045848-3r18_priloha_01_pohled_na_objekt.jpg“ je zřejmé, že na prostředním okně zvenčí žádné označení nebylo vyvěšeno.

Dále se v Doplnění vyjádření obviněný vrací k nařízenému ohledání předmětného TZ – zpřístupnění jeho schránek na peněžní prostředky s tím, že nemohl výzvám k jejich zpřístupnění vyhovět a opakoval stejné námitky, jak v případě podaného odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření čj. 11267-7/2019-590000-12. Tyto námitky byly Generálním ředitelstvím cel vypořádány v rozhodnutí o odvolání čj. 23570-2/2019-900000-311. Obviněný tu dále zmínil, že náklady za otevření schránek předmětného TZ zámečnickem byly uhrazeny zástupcem [REDAKCE] a doklad o úhradě těchto nákladů poslal celnímu úřadu na vědomí spolu s vyjádřením, avšak tyto skutečnosti ze spisu nevyplývají. Celní úřad prověřil dodání těchto dokladů na podatelně celního úřadu s negativním výsledkem, a tak kontaktoval telefonicky obviněného a sdělil mu, že tyto dokumenty nebyly celnímu úřadu doručeny. V návaznosti na toto sdělení zaslal obviněný celnímu úřadu kopie těchto dokladů (zaev. pod čj. 63560/2020-590000-12). Vzhledem k tomu, že doručená písemnost neobsahuje žádné nové skutečnosti a v ní obsažené námitky již byly obviněným uvedeny v jiných podáních, celní úřad se jimi opětovně nezabýval, neboť se s nimi již vypořádal výše.

Aby bylo provozování hazardních her prostřednictvím předmětného TZ v souladu se zákonem o hazardních hrách, musela by být v této souvislosti splněna veškerá zákonná ustanovení daná tímto zákonem, tj. provozovat hazardní hru může pouze provozovatel, který splní podmínky dané ust. § 6 zákona o hazardních hrách, a kterému bylo vydáno základní povolení dle ust. § 87 zákona o hazardních hrách. K faktickému provozování hazardní hry prostřednictvím technického zařízení musí provozovatel, kromě splnění výše uvedených podmínek, také disponovat povolením herního prostoru, jehož součástí je seznam všech povolených technických zařízení umístěných v tomto herním prostoru, prostřednictvím kterých bude hazardní hra provozována (ust. §§ 65 – 67 zákona o hazardních hrách ve spojení s ust. § 98 zákona o hazardních hrách). V daném případě však obviněný ani žádný jiný subjekt v době spáchání protiprávního jednání prokazatelně nedisponovali základním povolením ve smyslu ust. § 86 zákona o hazardních hrách, a tedy nemůže být v daném případě označena za provozovatele hazardní hry ve smyslu ust. § 6 zákona o hazardních hrách.

Nepovolené technické zařízení bylo situováno v provozovně obviněného, tj. v místě, kde obviněný provozoval vlastní podnikatelskou činnost a byl tak objektivně odpovědný za to, že podnikatelská činnost probíhá v souladu s právními předpisy. Bylo-li v provozovně obviněného situováno technické zařízení bez povolení, posuzují správní orgány tuto situaci ve smyslu definice provozování hazardní hry dle ust. § 5 zákona o hazardních hrách jako „další činnost organizačního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu.“ V projednávaném případě je však ze smlouvy o nájmu a dokladů pro vyúčtování nájemného prokázáno, jak je již uvedeno výše, že obviněný uzavřel smlouvu o nájmu se záměrem podílet se na výnosu předmětného TZ – viz znění čl. II. písm. B smlouvy o nájmu „výše měsíčního nájemného bude vypočtena jako 35 % z celkového výnosu“. Z obsahu smlouvy o nájmu je dále prokázáno, že obviněný dále vykonával mj. činnosti typu zajištění řádného stavu pevných elektrorozvodů, běžnou zevní údržbu technického zařízení. Bez součinnosti obviněného, kdy obviněný umožnil umístění technického zařízení ve své provozovně a po určitou dobu i jeho faktické fungování, by k provozování hazardní hry bez povolení vůbec nedošlo.

Na základě výše uvedených argumentů musí celní úřad odmítnout námitku obviněného týkající se tvrzení ve Vyjádření pod částí II. i v Doplnění vyjádření, že není a nikdy nebyl provozovatelem technického zařízení se soutěží Jewel, neboť má, na základě výše uvedeného, za prokázané, že obviněný provozoval hazardní hru typu Jewel ve smyslu ust. § 5 zákona o hazardních hrách, přičemž nedisponoval příslušným povolením a nade vší pochybnost tak naplňuje znaky skutkové podstaty ust. § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách ve spojení s ust. § 5 a § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách.

Co se vlastnictví předmětného TZ a vlastnictví peněžní hotovosti ve výši 400 Kč týče, pak celní úřad (na základě obsahu správního spisu) konstatuje, že za vlastníka předmětného TZ a ostatních věcí - viz výrok tohoto rozhodnutí, považuje [REDAKCE] a za vlastníka finanční hotovosti ve výši 400 Kč považuje [REDAKCE], které jsou účastníky předmětného řízení, v části řízení, která se týká zabránění věci nebo náhradní hodnoty.

Zhodnocením zjištěných skutečností a shromážděných listin a důkazů uvedených v odůvodnění výše a shromážděných ve správním spisu pod sp. zn. 74307/2018-590000-12 a na základě výše uvedeného dospěl celní úřad k závěru, že obviněný právní předpisy jednoznačně porušil tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku uvedenou v ust. § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách.

Celní úřad k věci dodává, že obviněný je povinen chovat se při svém podnikání tak, aby neporušoval zájem státu chráněný zákonem a za tímto účelem vyvíjet potřebné úsilí, pečlivost a důslednost, což v případě obviněného konstatovat nelze. Podle ust. § 5 zákona o přestupcích je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Podle ust. § 22 zákona o přestupcích je odpovědnost za přestupek u podnikající fyzické osoby konstruována jako odpovědnost objektivní. Podnikající fyzická osoba se tak dopustí přestupku vždy, pokud je naplněna jeho objektivní stránka. V rámci odpovědnosti podnikající fyzické osoby se neposuzuje zavinění. To znamená, že ke spáchání přestupku postačí, je-li jednáním podnikající fyzické osoby porušen nebo ohrožen zájem společnosti. V projednávaném případě tedy postačí takové jednání, které je zákonem o hazardních hrách označené za přestupek.

Celní úřad dále doplňuje, že všechny právní předpisy vyhlášené ve Sbírce zákonů jsou součástí právního řádu České republiky a jsou závazné pro všechny stejně, tj. i pro obviněného. Tato zásada znamená v podstatě povinnost všech, kteří se nacházejí v určité právně relevantní situaci, seznámit se s právními dopady svého jednání, a to případně dle okolností též ve spolupráci s osobou práva znalou (viz rozsudek NSS čj. 1 As 75/2013). V souladu se zásadou „*ignorantia iuris non excusat*“ (neznalost zákona neomlouvá) bylo věci obviněného, aby znal příslušnou právní úpravu (viz rozsudek NSS čj. 4 Ads 99/2013). Celní úřad má za jednoznačně prokázané, že obviněný provozoval hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, a tedy naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách.

Podle ust. § 21 odst. 1 zákona o přestupcích právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Podle ust. § 23 odst. 1 zákona o přestupcích se na odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek použijí obdobně ust. § 20 a 21, s výjimkou § 20 odst. 1 a 2 a odst. 4 písm. a) a b). Uvedená ustanovení o odpovědnosti zmírňují přílišnou tvrdost objektivní odpovědnosti podnikající fyzické osoby, pokud tato prokazatelně prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti nevzniklo. Důkazní břemeno prokázání liberačních důvodů nese tak ten, který by byl jinak za porušení právních předpisů odpovědný, tj. obviněný. Celní úřad konstatuje, že v daném případě obviněný svým jednáním zcela jednoznačně porušil povinnosti stanovené mu zákonem o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018 a celní úřad v průběhu řízení neshledal podmínky nebo okolnosti pro uplatnění liberačního ust. § 21 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 23 zákona o přestupcích nebo případně pro zproštění odpovědnosti obviněného za přestupek.

Podle ust. § 8 zákona o přestupcích je trvajícím přestupkem takový přestupek, jehož znakem je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán. V daném případě se jedná o trvajícím přestupek dle ust. § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, neboť obviněný min. v období květen 2018 až 28. červen 2018 provozoval ve smyslu ust. § 5 zákona o hazardních hrách hazardní hru definovanou v ust. § 3 zákona o hazardních hrách, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.

Podle ust. § 37 zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku, u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti.

Při stanovení druhu a výše správního trestu celní úřad vycházel zejména z obecného požadavku společnosti, aby byly dodržovány platné a účinné právní předpisy upravující oblast hazardních her, a také z právem chráněného zájmu, kterým je v daném případě zejména zájem státu na tom, aby na daňovém území České republiky docházelo k efektivnímu výběru daní, zajištění řádného provozování

hazardních her, ochrana sázejících a jejich okolí a v neposlední řadě zajištění opatření k předcházení a potírání sociálně patologických jevů spojených s provozováním hazardních her. Širokou a odbornou veřejností jsou hazardní hry vnímány jako jev postavený na okraj současné společnosti, se kterým je spojena celá řada negativních skutečností, a proto tato oblast vyžaduje veřejnoprávní regulaci, jejímž cílem je mj. účinná regulace rizikových her, tedy takových, mezi něž patří především hraní na technických zařízeních (ať již mají podobu klasických elektromechanických výherních zařízení nebo interaktivních výherních terminálů). Zákonodárce v důvodové zprávě k zákonu o hazardních hrách mj. uvádí „*Oblast hazardních her je z řady obecně známých důvodů, potvrzených množstvím odborných studií, oblastí velmi rizikovou. Prvořadým cílem návrhu zákona je daleko výrazněji než doposud tato rizika minimalizovat. Zkušenosti České republiky ukazují, že jedním z účinných způsobů, jak tato rizika snížit, je požadovat od provozovatelů hazardních her vysokou míru stability a transparentnosti. Jedním z důležitých prostředků pro dosažení této stability a transparentnosti je zakotvení specifických požadavků na organizaci provozovatele hazardních her (...) U všech druhů hazardních her je nutné získat k jejich provozování základní povolení, jež vydává Ministerstvo financí. K provozování živé hry (hry v kasinu), technické hry a binga bude po vydání základního povolení nutné získat ještě povolení k umístění herního prostoru, resp. dané hazardní hry, které vydává obecní úřad obce, v jehož územním obvodu má být hazardní hra provozována. (...) Provozování hazardní hry představuje specifický druh podnikání, a to především s ohledem na zvláštní povahu hazardních her, která s sebou nese negativní důsledky pro společnost. (...) Stejně tak je za provozování hazardní hry označováno a považováno i provozování v rozporu s tímto zákonem či jinou právní úpravou (např. bez povolení). Pojem "provozování hazardní hry" zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí. (...) Hazardní hry výslovně upravené novou právní úpravou je však možné provozovat pouze na základě povolení nebo ohlášení podle podmínek stanovených tímto zákonem. Jak již bylo zmiňováno výše, širokou a odbornou veřejností jsou hazardní hry vnímány jako jev postavený na okraj současné společnosti, se kterým je spojena celá řada negativních skutečností, a proto tato oblast vyžaduje veřejnoprávní regulaci. (...) Podmínkou provozování hazardní hry prostřednictvím technického zařízení zůstává povinnost provozovat technické zařízení pouze v herním prostoru, a to s ohledem na vyšší škodlivost technických her, čímž bude zajištěna dostatečná kontrola a jiná ochranná opatření.“* Povinnosti stanovené zákonem o hazardních hrách tedy odráží mj. zejména zájem státu na řádném provozování hazardních her s cílem zajistit vysokou ochranu spotřebitelů, a to především s ohledem na vysoký a častý výskyt patologického hráčství a zajistit efektivní kontrolu plnění daňové povinnosti (zaplacení daně z hazardních her) s cílem zamezit daňovým únikům. Následkem protiprávního jednání obviněného je tedy skutečnost, že byla ohrožena ochrana spotřebitelů a efektivní kontrola plnění daňové povinnosti ze strany obviněného. Současně celní úřad také přihlédl k významu a rozsahu následku přestupku, ke způsobu a okolnostem jeho spáchání a osobě pachatelů přestupku tak, jak je uvedeno níže.

Jednání obviněného lze obecně hodnotit jako velmi závažné a vysoce společensky škodlivé, neboť směřovalo proti samotné podstatě zákona o hazardních hrách (úprava řádného provozování hazardních her). Zákon o hazardních hrách umožňuje za provozování hazardních her bez řádného povolení či ohlášení uložit pokutu až do výše 50.000.000 Kč. Chráněným zájmem společnosti je v daném případě cílená regulace provozování hazardních her na území ČR primárně zaměřená na riziko škodlivých finančních a morálních dopadů pro společnost, na zajištění vysoké ochrany spotřebitelů především s ohledem na vysoký a častý výskyt patologického hráčství. Umístěním technických zařízení do hostinských zařízení je obcházen smysl a účel zákona o hazardních hrách. Nejenže dochází k narušení fiskálních zájmů státu a hospodářské soutěže v této oblasti, ale je především zcela rezignováno na plnění zákonných požadavků na provoz hazardních her. Hazardní hry jsou pak provozovány mimo jakoukoliv regulaci a kontrolu. V podstatě se proto jedná o to nejzávažnější jednání, jaké zákon o hazardu vůbec postihuje.

Ke způsobu spáchání celní úřad uvádí, že protiprávnost v tomto případě spočívala v provozování hazardní hry, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle zákona o hazardních hrách, přičemž zákonodárce vyjádřil vysokou typovou závažnost předmětného přestupku rozpětím zákonné sazby pro uložení pokuty, kterou lze dle zákona o hazardních hrách (a stejně tak i dle zákona o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů) za tento přestupek uložit, tj. pokutu do 50.000.000 Kč. Zákonodárce v důvodové zprávě k věci mj. uvádí „*V případě (...) právnických osob*

a podnikajících fyzických osob přináší zákon rozšíření skutkových podstat, na základě kterých bude možné postihnout nejen provozovatele disponující povolením, kteří porušují zákonné povinnosti, ale i právnické osoby a podnikající fyzické osoby, které provozují nepovolené nebo neohlášené hazardní hry. (...) Nejvyšší pokutu (do 50 000 000 Kč) návrh zákona umožňuje uložit za činnosti, jež jsou v porovnání s účelem a smyslem nové právní úpravy nejzávažnějším porušením stanovených norem, a to umožní-li provozovatel účast na hazardní hře osobě mladší 18 let či hazardní hru provozuje bez řádného povolení či ohlášení. Tato dvě jednání jsou v rámci nové právní úpravy vnímány jako naprosto zásadní porušení, neboť účelem a smyslem nové právní úpravy není jen zajištění řádného provozování hazardních her...“.

Celní úřad při svém rozhodování v rámci hodnocení závažnosti protiprávního jednání obviněného přihlédl k období, po které byla hazardní hra bez řádného povolení provozována, které nelze označit za nepatrné. Na druhou stranu však také přihlédl ke skutečnosti, že obviněný je osobou, která se podle jemu dostupných evidencí žádného přestupku, o kterém by dle věcné příslušnosti rozhodovala Celní správa České republiky, dosud nedopustila, přičemž však je nutné zároveň konstatovat, že posuzované protiprávní jednání vykazuje vysokou míru společenské škodlivosti. Celní úřad přihlédl i k celkové situaci obviněného, kdy lze konstatovat, že tento je drobným, resp. mikropodnikatelem - živnostníkem (viz Doporučení komise 2003/361/ES ze dne 06. 05. 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků - Úřední věstník EU, L 124 ze dne 20. 05. 2003, str. 36-40) nemajícím žádného zaměstnance (dostupné na www.czso.cz). Celní úřad dále přihlédl k tomu, že při kontrole nebylo zjištěno, že by obviněný umožňoval účast na hazardní hře osobě mladší 18 let. Výše uvedené skutečnosti jsou pro celní úřad důvodem, pro který se přiklonil k uložení pokuty při spodní hranici zákonného rozmezí.

Celní úřad posoudil také výši správního trestu pokuty v souvislosti s otázkou likvidačního charakteru správního trestu na obviněné. Nejvyšší správní soud v usnesení NSS 1 As 9/2008–133 modifikoval definici likvidační pokuty jako „sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.“ Dle ustálené judikatury platí, že při zjišťování osobních a majetkových poměrů obviněného, vychází celní úřad z údajů doložených samotným obviněným, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení nebo z údajů, které si celní úřad opatří z vlastní činnosti. Pokud takto nelze získat přesné informace, je celní úřad oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Obviněný se v Doplnění vyjádření vyjádřil také ke své majetkové a osobní situaci. Uvedl, že je ženatý a společně s pracující manželkou mají vyživovací povinnost na dvě studující dcery, starší studuje 1 rokem vysokou školu (doloženo potvrzení o studiu) a mladší nezletilá studuje na víceletém gymnáziu, stará se o své bezmála 80-ti leté rodiče a manželka se stará o 82 letou matku. Otec je po onkologickém onemocnění a od listopadu 2019 je po výměně kyčelního kloubu, pohybuje se pouze o berlích a po oční chorobě je téměř nevidomý. Uvedl také, že bydlí 20 let v rodinném domě, který splácí hypotékou měsíční splátkou ve výši 7.500 Kč. Dále celnímu úřadu sdělil, že pobírá příspěvek na péči o otce ve výši 4.400 Kč, za rok 2019 byly jeho příjmy z podnikání minimální (čistý příjem za rok 2019 cca 60.000 Kč – nedoloženo) a od 12. března 2020 je bez příjmu z podnikání z důvodu vyhlášeného nouzového stavu. Na závěr uvedl, že se jeho rodina „pohybuje na pokraji ekonomického kolapsu, kdy ze mzdy manželky stěží zvládá uhradit splátku hypotéky a náklady na domácnost, z podnikání nemá žádné úspory ani příjmy v současné době se celá rodina snaží přežít krizovou situaci v souvislosti s epidemií, jak to jenom jde“. Svě vyjádření o svém finančním a osobním stavu tak, že uložení pokuty i v minimální částce 10.000 Kč by za dané situace bylo pro jeho rodinu obrovským problémem. K majetkovým poměrům obviněného celní úřad vlastním šetřením zjistil, že obviněný je vlastníkem motorového vozidla [redacted] prvně zaev. v roce 2006 a nemovitostí; společně s manželkou vlastní v katastrálním území [redacted] dům o třech nadzemních patrech o výměře 611 m² (v domě je umístěna provozovna, nachází se na náměstí v centru obce), rodinný dům o výměře 224 m², pozemek označený jako zastavěná plocha a nádvoří - zbořeniště o výměře 388 m², 2 pozemky označené jako zahrada o výměře 201 m² a 452 m², pozemek označený jako ostatní plocha – ostatní komunikace o výměře 148 m².

Celní úřad konstatuje, že z údajů doložených obviněným a ani z údajů, které si celní úřad opatřil vlastní činností, nikterak nevyplývá, že by majetkové poměry obviněného byly takového rázu, kdy by bylo v daném případě možné správní trest pokuty uložený při spodní hranici zákonného rozmezí označit za likvidační. Obviněný ve svém Doplnění vyjádření ohledně majetkové a osobní situace celnímu úřadu doložil jen část svých tvrzení týkajících se péče o osobu blízkou, studia své zletilé dcery a splátek hypotečního úvěru. Další tvrzení, zejména o výši příjmu ze svého podnikání již ničím nedoložil. Taktéž údaje zjištěné celním úřadem jsou pouze orientačního charakteru, avšak pro posouzení likvidačního charakteru uložené sankce plně dostačující k učinění závěru, že majetkové poměry obviněného nejsou takového rázu, aby bylo možné v daném případě správní trest pokuty uložený při spodní hranici zákonného rozmezí označit za likvidační. V této souvislosti se celní úřad odkazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 45/2012 ze dne 24. 10. 2012, ve kterém Nejvyšší správní soud defacto konstatoval, že pokuty do 50.000 Kč nejsou schopny způsobit likvidační následky, tj. ohrozit existenci člověka, což tím spíše platí v případě podnikatelských subjektů.

K tomuto celní úřad dále uvádí, že správní trest za protiprávní jednání nesmí být ani příliš přísný, ale ani příliš mírný. Nebyla-li by pokuta vnímána jako citelná újma, pak by mohla nastat i situace, kdy by bylo pro někoho vhodnější svých zákonných povinností nedbat, když by za jejich porušení hrozila pouze pokuta v nízké či zanedbatelné výši. Taková pokuta by již neplnila účel individuální, ale ani generální prevence (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze čj. 10 Ca 250/2003 – 48 ze dne 16. 11. 2004 „*preventivní úloha postihu nespočívá jen v účinku vůči žalobci. Postih musí mít sílu odradit od nezákonného postupu i jiné nositele stejných zákonných povinností; tento účinek pak může vyvolat jen postih odpovídající významu chráněného zájmu, včas a věcně správně vyvozený. Jde-li o finanční postih, musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být nikoli pro něho zanedbatelný, a nutně tak musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by totiž postih delikventa smysl postrádal.*“ nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-351, jež v této souvislosti uvádí: „*Má-li stanovení přiměřené výše pokuty vést k dosažení účelu trestu z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Pokud se pachatel dostal do závažných finančních problémů ještě před uložením pokuty v důsledku jiných okolností (ať již zaviněných nebo nezaviněných), je zřejmé, že bude pokutu pocítovat citelněji než subjekt, který není zatížen dluhy. Důsledkem předlužení pachatele však nemůže být automatická imunita vůči sankcím ukládaným v oblasti veřejného práva. Opačný závěr by zcela popřel účel trestu a narušil efektivitu prosazování práva hospodářské soutěže. Mohl by vést dokonce k absurdním důsledkům, kdy předlužený subjekt by se fakticky mohl chovat se na trhu libovolně a mohl by beztrestně páchat jakoukoliv protiprávní činnost, včetně té nejzávažnější. Takový závěr je třeba odmítnout.*“). Správní trest pokuty uložené ve výroku tohoto rozhodnutí má silný výchovný i preventivní účinek s cílem zajistit řádné plnění povinností daných zákonem o hazardních hrách. Z výše uvedených důvodů se celní úřad rozhodl uložit správní trest pokuty ve výši 50.000 Kč, která je silným a citelným zásahem do majetkové sféry obviněného, nikoli však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným (uvedené podporuje také např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 A 96/2000, kde je mj. uvedeno „...za „*zjevně nepřiměřenou*“ *nejspíše nebude možno považovat pokutu uloženou ve 4% zákonného rozpětí...*“), přičemž její výši považuje za dostatečnou, odrážející závažnost a intenzitu skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů a rozsah následků, které porušení právní povinnosti v konkrétním případě způsobilo, a který bude současně působit na obviněné individuálně preventivně tak, aby se již protiprávního jednání v budoucnu vyvarovali.

Nad rámec uvedeného celní úřad dále doplňuje, že pokud obviněný nyní nedisponuje dostatečnými prostředky k uhrazení pokuty, má dle § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, při splnění stanovených podmínek, zejména po předložení důkazů o své majetkové a finanční situaci, možnost požádat celní úřad o posečkání úhrady pokuty, popřípadě rozložení její úhrady na splátky a tímto způsobem eliminovat případné negativní následky uloženého správního trestu.

Celní úřad k výroku II. a III. dále uvádí, že podle ust. § 53 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích nebylo-li uloženo propadnutí věci uvedené v § 48 odst. 1 zákona o přestupcích, lze rozhodnout, že se taková věc zabírá, jestliže nenáleží pachateli nebo mu nenáleží zcela a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obdobný obecný zájem. Celní úřad má za bezpochyby prokázáno, že se v daném případě jednalo

- o peněžní prostředky, prostřednictvím kterých byla provozována hazardní hra, ke které nebylo uděleno povolení, ve vlastnictví [REDAKCE] a jejich zabrání vzhledem k výše uvedeným skutečnostem jednoznačně vyžaduje obecný zájem, tj. skutečnost, aby s takto získanými finančními prostředky nemohl vlastník nadále disponovat (byť s ohledem na znění ust. § 53 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky nemusí být tyto podmínky splněny, neboť tyto finanční prostředky jsou výnosem spáchaného přestupku), a proto uložil v souladu s výše uvedenými ustanoveními zákona o přestupcích spolu se správním trestem pokuty také ochranné opatření zabrání peněžních prostředků specifikovaných ve výroku II. tohoto rozhodnutí,
- o nepovolené technické zařízení technické hry a ostatní věci, prostřednictvím kterého byla provozována hazardní hra, ke které nebylo uděleno povolení ve vlastnictví [REDAKCE] a jejich zabrání vzhledem k výše uvedeným skutečnostem jednoznačně vyžaduje obecný zájem, tj. znemožnění jeho dalšího provozu z důvodů efektivní ochrany spotřebitelů před negativními dopady hraní hazardních her a efektivní kontroly splnění daňové povinnosti, a proto uložil v souladu s výše uvedenými ustanoveními zákona o přestupcích spolu se správním trestem pokuty také ochranné opatření zabrání peněžních prostředků specifikovaných ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

Vlastníkem zabraných peněžních prostředků, technického zařízení a ostatních věcí se dle ust. § 53 odst. 3 zákona o přestupcích stává stát, přičemž dle ust. § 127 odst. 3 zákona o hazardních hrách (stejně tak ust. § 127 odst. 3 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) se pachateli přestupku, kterému bylo uloženo propadnutí věci, nebo osobě, u které byly zabraně věci zajištěny, uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s jejich správou a zničením. Tato povinnost bude celním úřadem uložena samostatným rozhodnutím.

Po posouzení všech skutečností a okolností celého případu dospěl celní úřad k závěru, že stav věci je spolehlivě zjištěn, důkazy jsou průkazné, úplné, správné a bez pochybností, a proto v souladu se základními pravidly řízení o přestupku a svojí rozhodovací praxí rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou (§ 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný v souladu s ust. § 81 správního řádu ve spojení s ust. § 96 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích podat u Celního úřadu pro Pardubický kraj odvolání, a to podle ust. § 83 odst. 1 správního řádu do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. O odvolání rozhoduje Generální ředitelství cel, pokud o něm nerozhodne Celní úřad pro Pardubický kraj s použitím ust. § 87 správního řádu. Podle ust. § 97 odst. 2 zákona o přestupcích má včasné a přípustné odvolání odkladný účinek.

Proti tomuto rozhodnutí mohou vlastníci věcí uvedeni ve výroku II. a III. v souladu s ust. § 81 správního řádu ve spojení s ust. § 96 odst. 2 zákona o přestupcích podat u Celního úřadu pro Pardubický kraj odvolání pouze proti výroku II. a III. o zabrání věci, a to podle ust. § 83 odst. 1 správního řádu do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. O odvolání rozhoduje Generální ředitelství cel, pokud o něm nerozhodne Celní úřad pro Pardubický kraj s použitím ust. § 87 správního řádu. Podle ust. § 97 odst. 2 zákona o přestupcích má včasné a přípustné odvolání odkladný účinek.

otisk
úředního razítka

plk. JUDr. Renata Dernerová
vedoucí odboru 1 Právního
a zástupce ředitele celního úřadu
Celní úřad pro Pardubický kraj